

בש"פ 9999/17 - מ' ז' נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9999/17

כבוד השופט ג' קרא

לפני:

מ' ז'

המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחויז בירושלים
במ"ת 17-12-43845 שניתנה ביום 21.12.2017 על
ידי כב' השופט אל' אברבנאל

ו' בטבת התשע"ח (24.12.2017)

תאריך הישיבה:

עו"ד ניק קאופמן

בשם המערער:

עו"ד מתן עקיבא

בשם המשיבה:

החלטה

1. לפניו ערעור לפי סעיף 70(ב)(1) וסעיף 70(ב)(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) על החלטת בית המשפט המחויז בירושלים במ"ת 17-12-43845 (כב' השופט א' אברבנאל) מיום 21.12.2017, בגין נדחה בבקשת המערער להטיל צו איסור פרסום על שמו ועל כל פרט זהה.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

2. כנגד המערער תלואה עתירה להכרזה עליו כ"בר-הסגרה" לפי סעיף 3 לחוק ההסגרה, תש"ד-1954, בגין ביצוע עבירות איננס בקטינה באלה"ב בשנת 2004 (תה"ג 43874-12-17). יחד עם העתירה, שהוגשה ביום 21.12.2017, הוגשה גם בקשה למעצרו עד מועד החלטה בעתירה. בדיון שהתקיים בבית המשפט כמו בבקשת המעצר, ביקש המערער, מצידו, להורות על איסור פרסום על שמו ועל כל פרט מזוהה.

בית המשפט קמא, קיבל את עתירת המדינה והורה על מעצרו של המערער עד להחלטה בהליך ההסגרה וקיים חליקת את בקשת המערער לאיסור פרסום, כך שהורה "לאסור כל פרסום הנוגעים [כך במקור – ג'.ק.] לבריאותו הגופנית או הנפשית של הנאשם", אך התיר פרסום שמו וזהותו. על מנת לאפשר למערער להשיג על החלטה זו, הורה בית המשפט המוחזק על עיקוב ביצוע החלטת איסור פרסום ולאחר מכן השוגש הערעור, הורתי על איסור פרסום כל פרט מזוהה של המערער, עד להחלטה אחרת (החלטות מיום 22.12.2017 ומיום 24.12.2017).

3. בערעור שהגיש, טען המערער כי איסור פרסום דרוש על מנת למנוע פגיעה חמורה בבריאותו והחמרה במצבו הנפשי, שייגרם בשל פרסום. לשיטתו, לנוכח מצבו הרפואי גובר עניינו הרפואי-נפשי על העניין הציבורי שבפרסום זהותו, בהינתן כי עילת המעצר היא החשש להימלטות להבדיל מסכנה לציבור.

4. ב"כ המשיבה החנגד לערעור, בעומדו על כך כי עניינו של המערער אינם מצדיק חריגה מהכלל בדבר פומביות הדיון. לשיטתו, החלטת בית המשפט קמא מאزنת נכונה בין הפגיעה בפרטיו של המערער לבין האינטרס הציבורי בפרסום, שעה שנקבע כי "אסר פרסום כל פרט המתיחס למצבו הבריאותי". עוד טען כי, מצבו הנפשי של המערער אינם עלולה כדי "מוגבלות נפשית" כפי שהיא מוגדרת בחוק ואין בו כדי להצדיק איסור פרסום שמו. וכן הפנה להנחיות פרקליט המדינה: איסור פרסום "לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות" – סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984(להלן: *הנחיות פרקליט המדינה*).

5. לאחר שעינתי בבקשתו, בנסיבות ובנסיבות בית המשפט המוחזק ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון, הגעת למסקנה כי דין הערעור להידחות.

6. הכלל בדבר פומביות הדיון הוא כלל יסוד המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה וקבוע גם בסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט. כפועל יוצא לכך, החריגים לכלל, כפי שנקבעו בחוק בתי המשפט, זכו לפרשנות מצמצמת (בש"פ 3205/13 פלוני נ' מדינת ישראל (9.10.2013) (להלן: *עניין פלוני*)). כך, נדרש חדש בפליליים להציבו על נזק חמור, החורג מהרגל, שייגרם לו בשל פרסוםו וכי מן ראוי להעדייף את עניינו שלו על פני העניין הציבורי שבפרסום (בש"פ 6806/14 חכים נ' מדינת ישראל (15.10.2014) וע"פ 8225/12 חברה פלונית בע"מ נ' מדינת ישראל, סעיפים 11-13 לפסק דין של השופט ע' פוגלמן (24.2.2013)). וכך נקבע, כי הפגיעה בפרטיות הנובעת מפרסום ההליך הפלילי אינה בגדר "פגיעה חמורה" בפרטיות בגיןה "אסר פרסום" (בש"פ 3031/11 בן דוד נ' מדינת ישראל (9.9.2015), וזאת גם בעקבות מין, שגם זאת נדרש המבקש להציבו כפרסום שמו יביא לפגיעה חמורה בפרטיותו במידה "העליה על פגיעה רגילה" שנגמרת לכל נאשם שעבר עבירות דומות מעצם פרסום שמו" (עניין פלוני הנ"ל וע"פ 197/12 חדד נ' מדינת ישראל (16.2.2012)).

7. עיקרי טענותיו של ב"כ המערער היו כי פרסום שמו וזהותו של המערער יביא להחמרה במצבו הנפשי. בטענה זו, אף אם קיבלת כלשונה, אין די כדי להצדיק איסור פרסום שמו וזהותו בהקשר לחשד האמור. מטעמו של המערער לא

הוגשה חוות דעת מחייבת בעניין ולא ניתן להתייחס לטענה כمبرשת נזק החורג מן הרגיל שכן הדעת נותנת כי אדם המצו במקומו של הנאשם יגיב בצורה קשה. יתרה מכך, גם בהינתן כי בגדרו של סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט רשאי בית המשפט לאסור פרסום כדי להגן על בוחנו של אדם, גם במקרים בהן מדובר על חשש לפגיעה עצמית בשל נסiouן אובדי, הרי שהטענה לא נתענה ביחס למעורר ואף לא התקשה שהות לשם הגשת חוות דעת פסיקטורית מטעה.

8. בעניינו של הנאשם, משווה בית המשפט המחויז כי "אסר כל פרסום הנוגע למצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם, אין בעצם פרסום שמו כדי לפגוע פגיעה חריגה בפרטיו, כנדרש בסעיף 70(ד) הנ"ל או כדי לגרום נזק חמור למעורר, כאמור בסעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט".

9. נסיבות נוספות היינן בבקשת איסור פרסום, קמות מקום בו מראה המבקש כי הפרסום יביא לפגיעה חמורה בפרטיו, בין היתר בשל חשיפת מידע רפואי או "לשם מניעת פגיעה בפרטיו של אדם עם מגבלות שכלית או של אדם עם מגבלות נפשית, הגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מגבלות" (סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט). נסיבותו הבריאותיות של הנאשם אין מbasות מצב של "מוגבלות נפשית", משזו מוגדרת בסעיף 1 לחוק הליכי חקירה והעדה (התאמאה לאנשים עם מגבלות שכלית או נפשית), תשס"ו-2005, כללות נפשית המגבילה את יכולתו של האדם להיחקר או למסור עדות, דבר שלא נתען בעניינו של הנאשם.

10. לאור האמור לעיל, לא שוכנעת כי יש מקום להורות על איסור פרסום שמו של הנאשם. איסור פרסום שמו של הנאשם עד החלטה אחרת, בטל בזאת.

ניתנה היום, ט' בטבת התשע"ח (27.12.2017).

ש י פ ט